

10-18

ABRvS 25 november 2009, nr. 200809313/1/R2, Reusel-De Mierden/bestemmingsplan 'Culitsrode, Innovatief Hippisch Expertisecentrum te Hooge Mierde'

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat het houden en fokken van paarden belangrijke activiteiten van de Horse Academy zijn. Gelet hierop behoort de Horse Academy tot de in artikel 1.1, derde lid Wet milieubeheer in samenhang met artikel 2.1, eerste lid Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer bedoelde categorieën en moet zij worden aangemerkt als een veehouderij in de zin van artikel 1 de Wgv. Dit in aanmerking genomen is in dit geval de norm van artikel 3, tweede lid, aanhef en onder b Wgv van toepassing en geldt voor de veehouderij van [appellant], anders dan het college kennelijk veronderstelt, een afstand van vijftig meter tot aan de geurgevoelige objecten van de Horse Academy.

Wet geurhinder en veehouderij, artikelen 1 en 3, eerste lid, aanhef en onder b en d, en, tweede lid, aanhef en onder b

Wet milieubeheer, artikel 1.1, derde lid Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, artikel 2.1, eerste lid, en Bijlage I

(...)

2.2. Het plan voorziet ten behoeve van de Horse Academy, een innovatief hippisch expertisecentrum met een paardenhouderij, in een uitbreiding met een cursusruimte, een hooi- en stro-opslag, een stapmolen, een kantoor en een leslokaal, stallen en circa tien verblijfsruimten. Daarnaast voorziet het plan in een regeling voor enkele percelen ten noorden van de Horse Academy die als landgoed zijn ingericht.

De Horse Academy is gelegen aan de Koestraat 9-11 te Hooge Mierde. Het plangebied maakt deel uit van de buurtschap Kuilenrode, die wordt gekenmerkt door een mengeling van agrarische bedrijven en burgerwoningen.

(...)

2.5. [appellant] stelt dat geurgevoelige objecten als verblijfsruimten, kantoren en cursus- en trainingsruimten binnen de geurcontour van zijn bedrijf komen te liggen. Gelet hierop vreest [appellant] dat de voorgenomen uitbreiding de ontwikkeling van zijn bedrijf zal belemmeren.

2.5.1. Het college verwijst naar de op 15 februari 2008 door de SRE Milieudienst berekende geurcontour van 14,0 odeur units per kubieke meter lucht en stelt dat hieruit blijkt dat de uitbreiding van de Horse Academy geheel buiten de geurcontour van de veehouderij zal komen te liggen. Voor zover de veehouderij van [appellant] nog uitbreidingsmogelijkheden heeft, worden deze beperkt door de woningen aan de Koestraat [nummer] en [nummer], aldus het college.

2.5.2. Ingevolge artikel 3.1, aanhef en onder n, o, p en q, van de planvoorschriften, voor zover thans van belang, zijn de gronden met de bestemming 'Innovatief hippisch expertisecentrum' mede bestemd voor verblijfsruimten, detailhandel, kantoren en een trainingsruimte. Ingevolge artikel 3.2, aanhef en onder a, van de planvoorschriften is bouwen ten dienste van de in artikel 3.1 omschreven doeleinden uitsluitend toegestaan binnen de op de plankaart opgenomen bouwvlakken.

2.5.3. Ingevolge artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b en d, van de Wet geurhinder en veehouderij (hierna: Wgv) dient een vergunning voor een veehouderij te worden geweigerd indien de geurbelasting voor een geurgevoelig object, gelegen binnen een concentratiegebied en buiten de bebouwde kom, meer dan 14,0 odour units per kubieke meter lucht bedraagt.

Ingevolge artikel 3, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wgv, voor zover thans van belang, bedraagt in afwijking van het eerste lid van dit artikel de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Een veehouderij is ingevolge artikel 1 van de Wgv een inrichting die tot een krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen categorie behoort en is bestemd voor het fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen of wegen van dieren.

Artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer bepaalt dat bij algemene maatregel van bestuur categorieën van inrichtingen worden aangewezen,

die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken. Deze algemene maatregel van bestuur betreft het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit worden als categorieën van inrichtingen als bedoeld in artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer, die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, aangewezen de categorieën van inrichtingen, die in bijlage I zijn genoemd. In bijlage I wordt bij categorie 8.1, onder a, voor zover thans van belang, genoemd: het kweken, fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen of wegen van dieren.

2.5.4. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat het houden en fokken van paarden belangrijke activiteiten van de Horse Academy zijn. Gelet hierop behoort de Horse Academy tot de in artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer in samenhang met artikel 2.1, eerste lid, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer bedoelde categorieën en moet zij worden aangemerkt als een veehouderij in de zin van artikel 1 van de Wgv. Dit in aanmerking genomen is in dit geval de norm van artikel 3, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wgv van toepassing en geldt voor de veehouderij van [appellant], anders dan het college kennelijk veronderstelt, een afstand van 50 meter tot aan de geurgevoelige objecten van de Horse Academy.

2.5.5. Op de plankaart zijn bouwvlakken weergegeven waarbinnen ingevolge artikel 3.2, aanhef en onder a, van de planvoorschriften de bebouwing van de Horse Academy kan worden gerealiseerd. De locatie waarop geurgevoelige objecten, waaronder in ieder geval de verblijfsruimten, kunnen worden gerealiseerd is in de bindende onderdelen van het plan niet nader begrensd. De kortste afstand tussen het bouwvlak van de veehouderij van [appellant] zoals dat in het bestemmingsplan 'Buitengebied '98' met betrekking tot het perceel van [appellant] aan de [Koestraat] is toegekend, tot aan het noordelijke bouwvlak van de Horse Academy bedraagt ongeveer 24 meter. Derhalve maakt het plan de realisatie van geurgevoelige objecten binnen de in artikel 3, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wgv voorgeschreven afstand van 50 meter mogelijk.

Ter zitting is gebleken dat de veehouderij van [appellant] nog uitbreidingsmogelijkheden heeft aan de noordzijde van zijn bouwvlak. Nu het plan geurgevoelige objecten mogelijk maakt binnen 50 meter ten

opzichte van dit bouwvlak kan het plan leiden tot een beperking van de uitbreidingsmogelijkheden van de veehouderij van [appellant].

Annotatie

1. Een paardenhouderij is in het kader van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) een 'veehouderij'. Op die conclusie van de Afdeling valt, gelet op de begripsomschrijving in artikel 1 Wgv, niets af te dingen. In het oog moet echter worden gehouden dat in het kader van de toepassing van de Wro, in het bijzonder de toetsing aan een vigerend bestemmingsplan, een paardenhouderij dikwijls *niet* als 'veehouderij' kan worden bestempeld. Dat komt omdat veehouderijen in een bestemmingsplan doorgaans alleen mogen worden opgericht op gronden met de bestemming 'agrarische doeleinden' en/of de bestemming 'agrarisch bedrijf'. Vele bestemmingsplannen bepalen in de begripsomschrijvingen van het plan dat een agrarisch bedrijf een bedrijf is dat op enigerlei wijze planten of dieren *voortbrengt*. In dat geval wordt het enkele houden van paarden – bijvoorbeeld in de vorm van manege of pensionstal – bestemmingsplantechnisch gezien niet als een agrarisch bedrijf noch als een veehouderij gezien. Denkbaar is dus dat in een concrete situatie een paardenhouderij volgens het bestemmingsplan geen veehouderij is, maar dat het bedrijf vanwege het zijn van veehouderij wel onder het regime van de Wgv valt. Voor een jurist die thuis is in de desbetreffende wet- en regelgeving is dat allemaal best te begrijpen. De juridische leek die een paardenhouderij wil beginnen, zal naar verwachting (en begrijpelijkerwijs) meer moeite hebben om het te volgen.

Zie voor een uitspraak over het begrip paardenhouderij in relatie tot het bestemmingsplan en de betekenis van de brochure 'Paardenhouderij en Ruimtelijke Ordening. Handreiking voor de praktijk' ook ABRvS 21 oktober 2009, nr. 200809331/1/H1 (De Bilt) en mijn noot bij die uitspraak in *TBR* 2009, p. 1099 e.v.

2. Voor wat betreft de toepassing van de Wgv zij ook gewezen op de onder nr. 10-13 van deze aflevering gepubliceerde uitspraak van 7 oktober 2009, nr. 200900801/1/R3 (Laarbeek). In die uitspraak staat de relatie tussen de toepassing van de Wgv en de vaststelling van een bestemmingsplan centraal. In het bijzonder de vraag of de toedeling van een bepaalde bestemming vanuit het oogpunt van een goede ruim-

telijke ordening rechtmatig kan worden geacht, terwijl vaststaat dat door het toedelen van die bestemming de bouw van geurgevoelige objecten binnen de hindercirkel van een veehouderij mogelijk wordt gemaakt. In zo'n situatie wordt door de veehouderij meestal gevreesd voor beperkingen in de bedrijfsvoering omdat omwonenden klagen over geuroverlast. Het grote belang van de uitspraak van 7 oktober 2009 is er in gelegen dat de Afdeling uitdrukkelijk terugkomt van

Dit artikel van BJT Tijdschriften is gemaakt voor Radboud Universiteit Nijmegen 50669+65441

eerdere jurisprudentie waarin de vaststelling van een dergelijk bestemmingplan onrechtmatig werd geacht. Sinds de uitspraak van 7 oktober 2009 impliceert het enkele feit dat een geurgevoelig object – bijvoorbeeld een woning – binnen de hindercirkel van een veehouderij kan worden gebouwd, niet dat per definitie sprake is van een onrechtmatig vastgesteld bestemmingsplan. Doorslaggevend is thans of ondanks de situering binnen de hindercirkel van de veehouderij, ten aanzien van het geurgevoelige object kan worden voldaan aan een goed woon- en leefklimaat (een uitwerking van het criterium 'goede ruimtelijke ordening' als bedoeld in art. 3.1 lid 1 Wro). Als dat zo is, dan is het toedelen van de 'geurgevoelige' bestemming rechtmatig.

3. Van belang is daarbij naar mijn idee wel, dat het in de zaak van 7 oktober 2009 ging om een geval waarin de gemeenteraad een verordening had vastgesteld (als bedoeld in art. 6 lid 1 Wgv), waarmee werd afgeweken van de reguliere geurbelasting die volgens de Wgv is toegestaan (art. 3 Wgv; zie r.o. 2.4.4 van de uitspraak). Om die reden achtte de Afdeling aannemelijk dat geen besluiten zullen worden genomen om de emissie van de veehouderij te beperken ten faveure van de geurgevoelige objecten. Zou het uitblijven van dergelijke 'bedrijfsvoeringbeperkende' besluiten niet aannemelijk zijn geworden, dan houd ik het erop dat de Afdeling het toedelen van de bestemming ook in de zaak 'Laarbeek' in strijd met een goede ruimtelijke ordening had geoordeeld.

Tonny Nijmeijer